

középkorban elbontották és egy méterrel keletebbre építették fel újra. A pincének ekkor új, lépcsős lejáratot alakítottak ki az É-i falban, és megemelték a járószintet. A kavicsokkal kirakott járófelületre dobták a 16. század közepe táján – egy ostrom eredményeként elpusztult – testeket: férficsontváz, kutya, malac, lófej és szarvasmarhahfej volt egy-egy négyzetméteres területre hajítva. A pincétől É-ra egy újabb pincehelyiséget találtunk. K-i fala a kerítésfal volt, déli falába egy küszöbkövet helyeztek, téglalap alakú terének járószintje pedig téglákkal volt lefedve. A pincétől É-ra egy újabb pincehelyiséget találtunk. Kváderesen rakott falának Ny-i részét egy ajtónyílás tagolta, amelyet a török korban elfalaztak. A pince déli fala ennek is a kő kerítésfal volt, a helyiség belső felületét levakolták. A középkori telek Ny-i részén egy újabb pincét tártunk fel. A többször megújított járószintekkel rendelkező kőfalú pince téglaboltozatának részletét is sikerült kibontanunk. A pince mögött, azzal összeépülve egy kör alakú, kőfalú kutat találtunk. A 2. és 3. pincének ÉNy-i sarkait egy nagyméretű, a török korban ásott gödörrel semmisítették meg. A nagyméretű beásásba ásva egy téglalap alakú, kőfalú akna húzódott, benne gazdag török kori leletanyaggal. A téglaboltozatos pince É-i és K-i falai a 18. századi erődítési munkálatokkor semmisültek meg.

Munkatársak: Csippán Péter, Prokopp Margit, Földesi Szilvia, Bechtold Eszter régészhallgatók.

BENDA JUDIT

62. Budapest, I. Rudas fürdő

Tö, Kú

A részletes tanulmányt lásd a kötet 73. oldalán!

LÁSZAY JUDIT – PAPP ADRIENN

63. Budapest, I. Úri utca 45.

Kö, Tö

2004. november 24. és december 2. között az épület földszintjén és pincéjében kivitelezést megelőző szondázó kutatást végeztünk. A kutatás során a ház északi zárófala előtt, a kapualjban már 20–30 cm mélységben előkeült a márgás altalaj. Az egyenetlen, kisebb-nagyobb természetes mélyedésekből álló felszínen, az egyik gödörből nagyméretű 13. századi fehér fazék került elő. Az épület hátsó, udvari helyiségében kút maradványait tártuk fel. A pincében végzett statikai alap kutatás eredményeként mindenhol azonosítottuk az épület középkori alapfalát. Nagyszámú középkori és török kori kerámia, állatcsont, kevés fémtöredék került elő. Különleges, hogy amíg a földszinten 20–30 cm mélyen jelentkezett a márga, addig a pincében 230 cm mélyen került elő a természetes altalaj. Feltételezzük, hogy az épület – a Várhegy geológiai viszonyaihoz alkalmazkodva – egy nagyméretű sziklagödör felett épült.

ZÁDOR JUDIT

64. Budapest, II. Felhévizi utca 7.

U, Rő

2004. július 12. és szeptember 6. között közel 840 m² felületen végeztünk megelőző feltárást egy tervezett társasház építése előtt (hrs.: 14840/3). Jelenlegi kutatásunk során elsősorban arra kerestünk választ, hogy a szomszédos telekcsoporton 1998-ban feltárt több épületből álló majorságnak vannak-e további épületei, vagy volt-e mesterségesen kialakított határa a birtok központi részének.

A Szépvölgyi-árok alsó szakaszának DK-i irányba kiszélesedő völgyében lévő telken az árok itteni szakaszában végzett korábbi feltárásokon meghatározott réteget figyeltük meg. A jellegzetes feltöltődési, feltöltési rétegek a következők voltak. Az árok kőgörgeteges medrére pleisztocén lösz rakódott le. Erre fekete, humuszos, jelentős mennyiségű neolit (DVK) leletanyagot tartalmazó réteg halmozódott az erózió által. A 3. réteg felett vastag, átlag 1–1,5 m vastagságú; leletanyagot nem tartalmazó humuszos réteget dokumentáltunk. Feljebb ugyancsak jelentős vastagságú humuszos réteget figyeltünk meg, amelynek alsó részén római kori leleteket gyűjtöttünk be, felső részén újkori kerámiatöredékek voltak. A rétegsort modern feltöltés és kerti föld zárta.

Az utolsó két réteget kivéve a többi réteget egységesen vágta az ÉNy–DK-i irányú, 15 m szélességű vízmosás, amely a telek teljes szélességén végighúzódott. A vízmosás 4–4,5 m mélységbe vágódott be, betöltését teljes egészében kőgörgeteg alkotta. É-i szélén 40 cm széles, szárazon rakott kőfal futott, amely a meder feltöltődésekor erőteljesen megrongálódott, így összefüggő vonulatát csak a terület K-i részén dokumentálhattuk. A Ny-i szakaszon csekély maradványait azonosíthattuk. A falra rámosódó kőgörgetegben római kerámiát találtunk, de az árok betöltésében újkori kerámiatöredékek is voltak.

A telek Felhévizi utcai frontján az utcával párhuzamos tengelyű, négy osztófallal tagolt 19. század végi betöltésű, kőalapozású épület maradványait tártuk fel. A Ny-i helyiség alapincézett volt.

A feltárást során a középkori majorság további részleteire, esetleg más középkori jelenségre nem bukkanunk.

KÁRPÁTI ZOLTÁN

65. Budapest, II. Turbán utca 7.

Ú

2004 őszén társasház építését megelőző szondázó ásatást végeztünk a területen (hrs.: 13422/1, 13423/1). Három kutatóárkot húztunk a leendő épület területén. Az É-i kutatóárkot a telek ÉNy-i részén, egy viszonylag vízszintes platón jelöltük ki. Nagyon magasan megtaláltuk a sárga, márga altalajt (csak 20–40 cm volt a humuszréteg). Hét gödör került felszínre, mindegyik újkorinak bizonyult. A déli kutatóárokban szintén nagyon maga-